

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:

Grómon- és Zrínyi-utca sarkán, I-ső emelet,
hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.
Kéziratok nem adatk vissza.

Felölős szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly nyitványomáda Zomborban,
hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők
és ezek díjat fizetendők.

Előfizetési árak: Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.
Néptanítóknak egész évre 6 frt — Félévre 3 frt — Negyedévre 1.50. — Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:

Vasárnap és csütörtökön.

Szerencse a szerencsétlenségben.

Ministerelnökünket a szerencse csakugyan kísérti. — amióta elfoglalta bársonyszékét, a véletlen mindig kezére játszott. Akkor, amidőn oly dolgok történek, amelyeket mindenki szerencsétlenségeknek tart és amelyek tényleg nemcsak egy nemzetre, de egyáltalán a világ sorsára nézve kedvezőtlenek és veszthetők: ő kapitálíst talál ezekben s legtöbbszörre azért, hogy a napirend áttér azokra az incidensekre, azokra a szerencsétlenségekre, melyek az ő egyéniségére nézve mégis kedvező körülményeket teremtenek.

Az egész ország gyászlobogókkal külsőleg is gyászút hirdet azon végzetes eset miatt, mely a lezajlott napokban uralkodóházunkat, és épügy közvetlenül nemzetünket érte.

És ez a történeti nevezetességű katasztrófa, mégis Tisza Kálmán az a szolgálatot tette, melyre képes csakis egy ilyen rendkívüli és nem mindennapi rázkód-tatás alkalmas.

Tisza Kálmán kormányával, és kivált annak hadügyi részével már-már elveszthette a jövő iránti bizalmát, amelyet ő egy könnyen feladni nem szokott, mert elve a ragaszkodás, de nem politikai elvekhez, hanem a bársonyszékhez: a külső hatalomhoz.

Már legjobb barátai is kételkedni kezdtek, hogy vajjon hogy fog kikerülni azokból a pesti tumultusokból a miniszterelnök, mert hiszen nem tréfáltak vele, leütni akarták mint egy Polignacot, szitkokkal illették nem épen a „csöcselék“, — hanem az intelligens kabátos fővárosiak, az ifjuság és a művelt elem.

És ekkor, mintegy daemon, ki a megváltást nem áldás, nem boldogság, hanem miseriák alakjában juttatja ki az ő grata personáinak: történik Meyerlingben olyan váratlan baleset, amelynek hallatára az emberek ott hagyta napi kérdést, ott hagyta üdözést és a szerencsétlenség felől kérdézősködtek lázas izgatottsággal, és az esemény nagy horderejénél fogva minden figyelmet elvontak még olyan actualis kérdésektől is, amilyen az ominosus katonai törvényjavaslat.

Nagyon hiteltel forrásból tudja már a közvélemény, hogy Tisza Kálmán a 14-ik §-ra nézve már módosításokat akar concedálni.

Valóban gyermekfegnek kell lenni, hogy első pillantásra szembe ne ötlőjk, hogy itt nem a ministerelnök keze van a játékban, hanem a felsőbb utasító hatalomé, amely épügy, amint a miniszterelnöknek „óhajok“ alakjában diktál. — épügy „óhajok“ alakjában általa az eszköz által revokálni képes — rosszat épen úgy, mint jót.

Hanem a rossznak csak óriási csekély részét akarja az az utasító hatalom revokálni; azt a §-t, amely miatt az ifjuság felzúdult, amely miatt párisi utcai harcok keletkeztek fővárosunkban. — még mindig ott akarták hagyni, annyira még nincsenek megijedve, hogy ezen jogsértő szakasz visszavonására magukat utalva látnak.

Ilyen a Tisza Kálmán szerencsése s ilyen szerencsétlenségekre szorult ez a magyar kormány, hogy magát fenntartsa, s ilyen fordulatok azok, amelyek kizárólag képesek arra, hogy az országos elkeseredettséget nemhogy leszállítsák, hanem még más irányba terelve a ministerelnöknek a Sándor utcai palotából e g e r u t a t szolgáltatassanak.

Nem egyenes út az tehát, melyen Tisza Kálmán az egyszer is — megmentette s ez esetben csakugyan életét, — egéret az, amely nagyon is hozzáillik a ministerelnök politikai pályájához.

De ilyen utakon sokáig haladni nem lehet; főlöslleges a történelemre vonatkozunk, elég erre nézve az utolsó hetek krónikáját végig olvasni, elég odautalni, hogy Tisza Kálmán az ellenzék legelső embereihez fordult, hogy az ő takarásuk mellett kijuthasson az ostromlót képviselőkhöz, mert a nép, a kedves nép nagyon furcsa módon szándékozott kifejezést adni, a ministerelnök iránt érzett szeretetnek.

Valóban satyra lesz az a concessio, amit Tisza ennél a javaslatnál tenni fog. Először nem használ semmit, másodszor olyan blamázs lesz az ő jellemére, melyet a történetírő is megörökítend az ő különös „politikai kötéltáncosok“ című rovatában.

Fejét beverette majdnem a ministerelnök — és nem concedálni, azután jött Bécsből egy mosoly és Tisza concedálni.

Ez Tisza Kálmán arcképe, akinek működése fölé csak egyetlen szót kell majd írni, egy szöcskát, mely őt

ministerése alatt húzta, toltá, vezérelte és megvárásolta, és e szöcska: Bécs!

A király köszönete.

A hivatalos lap febr. hó 6-iki száma közzéteszi a királynak népéhez és hadseregéhez intézett manifestumát. Egy valóban királyi sziv nyilatkozik ezekben; elvesztett fiúért milliók szeretetében keres vigaszt.

Közzöljük mi is szó szerint:

Kedves Tisza! Valódi szükségét érzi szívem, még a legfájdalmasabb gyász napjaiban közvetlenül szeretett népeimhez fordulni, hogy a megható ragaszkodás és kegyeletteljes hűség számtalan jeleit, mindnyájuknak legbensőbb és kifogyhatatlan köszönetemet kifejezzem. E végből mellette küldöm ebbeli nyilatkozásomat, melynek magyar koronám összes országaiban való megfelelő kihirdetésére Önt emelett utasítom.

Kelt Bécsben, 1889. évi február hó 5-én.

Ferenz József s. k.
Tisza Kálmán s. k.

Népeimhez!

A legsúlyosabb csapás, mely atyai szívemet érthette, drága egyetlen fiannak pótolhatatlan elvesztése, Engem, Hazámmal és hű népeimmel a legmélyebb gyászba borított.

Bensőmben megrendülve, alázatossággal hajlok meg az Isteni gondviselés ki nem fürkészhető határozata előtt s népeimmel a Mindenhatóhoz könyörgök: adjon erőt, hogy uralkodói kötelemimnek lelkiismeretes teljesítésében ne lankadjak, hanem köveim ugyanazt az irányt, melynek változatlan megtartása ezennel is a jövőre biztosítva van, a közjő s a béke áldásainak megőrzésére irányzott folytonos törekvésben bátran bizalomtellenen kitartsak.

Vigaszt nyújtott azon tudat, hogy a legkeserűbb lelki fájdalom e napjaiban népeimnek mindenkor tapasztalt szívélyes részvéte környez, s hogy minden oldalról, minden körből, közelből és távolból, városból és faluról, e részvétnél oly sokféle és olyannyira megható nyilatkozásait veszem.

Belső elismeréssel érzem, hogy a kölcsönös szeretet és hűségnek az a kötelem, mely Engemet és Hazámat Monarchiam minden népével összeköt, a megpróbáltatás ily nehéz óráiban csak még inkább megerősödik és megszilárdul, s azért szükségét érzem annak, hogy részéről s a Császárné és Királyné forrón szeretett Hitvesem részéről, valamint mélyen sujtott menyem nevében is a gyászunkon való szeretetteljes részvétnél

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

A trónörököséről.

Harangzúgás, szent zsolozsmák hangja folhat az égig. Milliő embernek milliő fohásza, egy nemzet szívének egy hangu dobbanása kísérte sirjába a magyar királyt.

S ha lenne sir oly mély, hogy oda nem hatolhatna be ember, mi mégis leszünk oda, hogy végső búcsút vegyünk a szeretett halottól s ha lenne az ég magasabb a mennyi magasságnál, imánk, könyörgésünk mégis elhatna az ur zsámolyához, kérvén békés álmat, esendes szendérgést a mi halottunknak.

Szívünkben eltompujt a fájdalom, volt idő hozzá, szemünk-ből kiapadt a könny, most elsirtek az utolsó cseppig.

Szedjünk virágot a koporsóra, borítsuk el rózsával a hamvakat. Lezárult a krypta, mely elföldi tőlünk a koporsót, lezárult a koporsó, mely elrejté a drága halottat, meghidegült a porhüvely, mely takarta a legnemesebb szívet.

Oltások el a fáklyákat! Nyugodjék békével szeretett halottunk.

A trónörökös igazi jellem volt. Fölmulmulatlan könnyed társalgás, tapintatos modora s föleg szellemessége nem egyszer elragadta a magas társaságot.

Az ifju fejedelmi sarj tudos volt. Mindenhez hozzá szolt, s oly szakavatottsággal, hogy mindenkinek bámulatát költötte fel.

A föuri világ hölgyei csodálták; térták tisztelték tulajdon-ságaiért, melyek messze fölmulták mindazokat a főhercegeket, akiket ismertek.

Az országos kiállítás alatt tett körútjaiban, nem dícsért, mint

ahogy szokásban van, hanem bíralt s bírálata közben olyan találó megjegyzéseket tett, amelyek egész zavarba hozták a szakértőket.

Ó volt az, aki első látogatása alkalmával mikor az építkezéseket megszemlélte, kijelentette az egybegyűlt uraknak, hogy a kiállítási terület túl van zsufolva s a pavilonok építésénél több tekintettel kellett volna lenni a közlekedési vonalokra.

A trónörökös különben büszke volt a kiállításra s még később is dícskedett vele ahol tehetett.

Csak néhány nagyobb nyilvános mulatságon vett részt Budapesten. Különös a 2 évvel ezelőt megtagított operabálban tűnt föl a trónörökös szeretetre méltó modora, mikor a megjelent hölgyekkel perzekült társalgott a legderültebb hangulatban.

Ekkor mondta egy fővárosi ismert béli szépségnek:

— Igazán meglepő, hogy szép Budapestünknek mennyi szép hölgye van.

— Örülök, hogy fenséged jól érzi magát körünkben — felelt a megszólított.

— Szívesen maradnék itt, ha lehetne mindig — szolt a trónörökös — de nem lehet, katona vagyok!

Diesekedett vele mindig, hogy a hadseregben szolgál és fájlalta mind, hogy nem vehetett részt Bosznia okkupációjában. Az fájt neki, hogy nem szerezhette meg magának a harzi vitézséget járó Mária Theresia rendjelet.

Katonák körében többször kijelentette:

Ha Isten segít megszerzem azt is!

Legutóbb mint gyalogsági felügyelő volt jelen fővárosban Ekkor a budai kaszárnyában kijelentette, hogy együtt ebédel a tisztikarral. Természetesen volt lótas-futás, mert az ebéd már majdnem készen volt s éppen nem volt olyan, melyet fejedelmi vendégnek föllálhattak volna.

A tiszték úgy segítettek a dolgon, hogy lóhalálában az „Angol királynő“-ből hozattak ebédet és borokat 10 személyre. A rendes ebédet pedig az asztal végén ölé hadnagyoknak találták föl. Mikor Rudolf azt észrevette, oda intette a főlzolgáló szakácsot.

— Adjon abból a marhabúsból! — szolt az ezredes urak meglepetésére, s kijelentette azt is:

— Igazán jobb mint a sok tártár szösszal!

Világos, hogy mindenkinek azt kellett ennie, a mit a trónörökösnek s így a drága pénzért hozott ebéd megmaradt a konházszemélyzetnek.

Az asztala nehöz burgundi borokat hoztak a sültöz, de ő fensége mosolyogva szolt:

— Csak egy pohár jó magyar bort kérek!

Igészen hasonló eset történt a Rákoson tartott szemléknél is, ahol ő fenségének és a magasabb tiszteknek kocskát tartottak készen.

— Nem szabad kocscba ülnünk! — szolt a fenség, — mit szólna ehhez a legénység! És gyalog követte a legénységet a tisztikar kíséretében s csak a város határában ült a kocscba.

Ezer és ezer ilyen jellemző apróság forog közzájón a boldogultól. Mindenki egy-egy biztossága a feledhetlen halott igazi emberszeretetének, egyenes gondolkodásomójának.

Nem esoda, ha halála olyan megdöbbenést, olyan szomorúságot okozott mindenütt, s nem esoda, ha gýászba borult halálának hírére az ország.

Lesz-e aki őt pótolja?

Reméljük a legjobbat és bizzunk a jövőben.

A. E.

mind ezen nyilvánulásait szívem mélyéből megköszönöm. E mélyen érzett köszönettel hű népeimmel egyetemben főhásznál az Isten kegyelmes segédelméért, a további együttműködéshez egyesült erővel a haza ügyére.

Kelt Bécsben, 1889. évi február hó 5-én.

Ferenz József, s. k.

Legfelsőbb hadparancs.

Mélyen megszorodott szívemnek végtelenül jól esett, hogy az isteni gondviselés által reám mért nehéz megpróbáltatás napjaiban, közös hadserőm, hadi tengerészetem s mindkét honvédség részéről a tántoríthatlan hűség, megható ragaszkodás és kegyeletteljes odaadásnak bizonyították velem.

Valóban méltó és szívélyes módon adtak kifejezést a véderőnknek tarjai drága fiam feletti gyász és fájdalomnak, Monarchiám legfőbb részeitől küldöttek szívük sugallatának engedve, siettek Bécsbe, a drága elhunyt iránti kegyeletüket nyilvánítani, — annak az utolsó tiszteletet megadni és azt bebizonyítani, hogy hazámnak bánata és öröme közös hadserőmben, hadi tengerészetemben, valamint mindkét honvédségem sorában mindenki élenk visszhangra talál.

Ezért mindnyájuknak legbensőbb köszönetemet nyilvánítottam. Mint ezelőtt, úgy tovább is szívem melegen fog dobogni övések véderőnknek minden tagjáért, büszkén tekinthetek véderőmre és jövőre is annak marad szentelve teljes szeretetem és gondviselésem.

Kelt Bécsben, 1889. évi február hó 6-án.

Ferenz József, s. k.

Bács-Bodrogh megye közgyűlése.

A február hó 5-ére egybehívott és az általános gyász miatt 6-ára elhalasztott közgyűlése határozatai közül a következőket tartjuk kiemelendőknek:

A megyei betegpolási alap 1888-ik évi kiadásainak fedezésére a községek hozzájárulási aránya az alispán előterjesztésére 1200 forint állapotott meg.

A szabadszent-ó-bécsesi és zenta-horgosi helyi érdekű vasút építési költségeinek fedezésére Ada 130.000 ft. Ó-Bécs 100.000 ft. Moholy 100.000 ft. és Ó-Kanizsának 100.000 ft. hozzájárulási költségeinek egy hosszabb lejáratú kölcsönrel leendő fedezése jóváhagyatik.

Schlagetter Gyula tiszti főügyész néhai báró Rudits József hagyaték ügyében tervezett egyezség tárgyában jelentést tett. A tervezet jóváhagyatik.

Almás és Kunbaja községeknek határozatai, néhai báró Rudits József hagyaték iránti egyezség elfogadása tárgyában. Jóváhagyatnak.

A es. és kir. 5-ik hadtest parancsnokság megkeresésére a megyében elhelyezett 4-ik hűszáredet új állománybelinek kijelölése tárgyában Ó- és Új-Sóóve, Rigyicza, Pr.-Szt-Iván és Kolluth községek jelöltettek ki.

Feketehegy közgyűlése képviselőtestületének kérvénye községüknek a kulai járásba való visszacsatolása iránt. E kérvényt Korbai Károly hosszabb beszédben pártolta. Beszédében a többi közt mondta, hogy Feketehegy Kulai határával szomszédos lévén, piaca Kulai van, járásbírsága Topolyán, teleknyomai hatósága s közgyűlése Szabadkán, s hogy így a legkisebb határok tárgyalására Szabadkára kell mennie, mi nagyobb mérvű kiadással jár. Ajánlja a feketehégyi kérvényt elfogadásra. Miután még Dr. Strasser Lajos és Mihályi János Korbai indítványja mellett szót emeltek, fellélt az alispán, ki, habár nem helyeselte a megyei beosztást zavaró folyamodványt, méltányossági szempontból hozzájárul Korbai indítványához, s elfogadja azt az egyszer meg azon hozzátevéllel, hogy ezentúl ilyenmódon kérelmeknek eleget tenni nem fog. Így tehát Feketehegynek a kulai járásba leendő visszacsatolása elhatározott.

Kranpenheim Mihály, volt doroszlói tanító özvegyének nyugdíja 66 forint állapotott meg.

Szilágyi Mór és társai felebezése Csonolya község képviselőtestületének az ugarföldök bérlésében tárgyában és a felőlők örök felfogadása tárgyában hozott határozata ellen. A felebezésnek hely adatik, s a község határozata megszüntetik.

Fülöp Antonia és Ollay Mária zentai tanítónők felebezésükkel a Zenta város részéről megtagadott 5 éves pótlékuk tárgyában elutasították.

Jankovics és Melykut határozatai a felállítandó távirda állomáshoz megajánlott hozzájárulási összeg tárgyában jóváhagyatnak.

Ó-Kör község határozata egy felállítandó községi iróki állás rendszeresítése tárgyában jóváhagyatnak.

Bács község határozata 5 hold föld megvétele tárgyában, mely egy vásárlásra szándékoztetik jóváhagyatnak.

Krausz Samuel gyakorló orvos, moholyi lakos kérvénye orvos tudói oklevelének megvédésére tárgyában. Meghirdették.

A főispán dr. Loviszy Mártont th. árvászeki ölnökké Bagó Géza közig. gyakorlót th. aljegyzővé nevezte ki.

POLITIKAI HIREK.

* Félhivatalos nyilatkozat a védelmi javaslatról. A bécsi Pol. Corr.-nek jelentik Budapestről: A magyar képviselőház első érdemleges ülése a hó 11-én fogja tartani. A kormány az idő alatt gondoskodni fog arról, hogy Budapestben újabb rendhagyatások ne történjenek. Parlamentáris körökben mindinkább terjed hied az a várakozás, hogy az alkotmányügyi konvencziának illető sikerülni fog valamely közvetítő módot találni és erre vonatkozólag az uralkodóhoz ösztönzettel minden remény. Eddig ez irányban még nem történtek lépések, de az összes mértékadó tényezőkben meg van a hajlandóság arra, hogy a közvetítés módja megtaláltsanak.

* A királyi pár lthon. Ó felsége a király a királyasszony-nal a jövő héten délután fél 3-kor érkezik Budapestre, az esztrák-magyar államvasút pályaházába. Nagy szomorúsága első időjét jött a királyi pár előtleni körülmé; megérkezésük jó alkalom arra, hogy a fővárosi község megmutassa közvetlenül is, mennyire részveszt a királyi gyászában. Mint értesülünk, az egyetemi polgárság körében már indult is meg mozgalom az iránt, hogy a megérkezés alkalmával impozáns módon fejazzék ki részvételüket a király előtt. Az egyetemi hallgatók azt tervezik, hogy gyászfátyolossal kalappal és karkötővel tisztelettel vonulnak ki a pályaházhoz s ott, valamint a várba vezető utakon sőt fognak képezni. A fogadásban való részvételre a fővárosi polgárságot is felszólítják. — A felszólításnak remélhetőleg lesz is fogatája; annak a királynak, ki éppen a mai napon olyan szívhez közel hangon mond közönséget nepe részvételre, bizonyára jól fog esni, ha a közönség kimutatja ezt előtte akkor is, a mikor a nagy esnap után először érkezik fővárosába.

Megyei s helyi hírek.

* Rudolf-érmek. A bécsi pénzverő hivatalnál számosan fejezték ki óhajukat, hogy Rudolf-érmeket veressenek. De ily érmek mostanság nem terjesztettek. Helyettük azonban még mindig készletben vannak amaz érmek, melyek a trónörökös pár esküvője alkalmával készültek.

* A zombori népkör f. évi március hó 3-án saját helyiségeiben dalestélyvel egybekötött táncvizgalmat rendez iparos dalárdájára. Az alkalommal fog először fellépni a nem rég megalakult iparos dalárda.

* Háynald Lajos kalocsa bíboros érsek a trónörökös elhunytja alkalmából a következő főpásztori körlevelet bocsátotta ki: Azon 22 év óta, hogy az isteni gondviselésnek rendeltetők legfőbb földi előjáróm: Róma és az apostoli fejedelm választása folytán, minden óhajomra és érdememre kívül, a kalocsa főegyházmegye kormányzatra meghiva lettem, és magas kötelességemmel fogva örömben és fájdalommal szoltam hozzátok főtisztelő és tisztelő papsgóm, szeretetlve híveim, megrendítőbb esemény nem adta a szót ajkaimra, a tollat kezembe, melyből és kínosabb megindulással nem írtam nektek, mint most, midőn a minden magyartól lángoló szeretet, úgy katolikus lelke és királyi kötelemnek lelkiismeretes és gyakran önmegtámadó teljesítése miatt a világ tiszteletben élő felséges apostoli királynak és legvalószínűbb fejedelmének, a dicső magyar királyasszonynak egyetlen fia, szent István trónjának utódja, a tudományos művelődés és a nemzetünk dicső előmenetelének fardhatlan munkása és fényes eredményezője esküvője Rudolf koronaherceg megdöbbenés és mély fájdalom okozó körülmények között váratlanul sirba szállt. Ne kívánjátok, hogy elmondjam előttek mindazon szomorú dolgokat, melyek közlőben is a legmagas királyi család felé fordult érdeklődések folytán ismeretekes lettek előttek és fájdalmas érintettek bennektek. Hallgattai fogok a szörnyű esemény részleteiről és csak azt akarom jelen soraimmal elérni, mit mindnyájan óhajtok, mindnyájan vártek tőlem, hogy t. i. teljesen meggyőzőleg rendeljem el azon gyász ajtatósságot, a mellyel az oly szerénytelenül s reánk nézve oly fájdalmasan kimúlt főséges koronaherceg lelkét, örök élettel esengve kívánjuk az igtalmas Isten megszentelt, boldogító kegyelmébe ajánlani, a mellyel legforróbb imáinknak arkujuk, nép és papság, kéri a mindenható, hogy a gyászos pillanatnyi elmegvára közben, hisztek büntetlenül, kioltott életl lelkét olejle fog szent szeretetébe és választástól körbe hiva részesítse azon örök jólétben, melyben, ha mi most már a földön meg van tagadva neki s dicső szüleiné), ezekkel együlvél, egykoron a magas égben boldog örömeit. Egyházi alapját ezen rendelkezésem, valamint megfelelő gyászintézkedéseinknek képezi a megvalósult szörnyű hír: a főséges királyfiumk orvostestülettel is bebizonyított és kétségbe nem vonható, beszámíthatlan perzenyitni elmezavara és abban elkövetett gyászos tette, — mozgó okát pedig legbiztosabb ajtatósságunknak azon hűség ragaszkodás, azon mély ragaszkodás, azon mély szeretet adja, mellyel a királyi és katolikus érdemcímbe ragzó főséges urunk és királyasszonynak iránt mindnyájan viseltünk. Ezeknek folytán, midőn főegyházmegyénket anyateplokban magam a temetés napján gyászimézt fogok a megholt lelki idővert teljes ünnepélyességgel tartatni; akkor egyszerűs-mind főegyházmegyéi kedves papsgómnak meghagyom, hogy hasonló minden plébánián és szerzetesi templomban — buzgó kormányzot népeknek kellő értesítése után — folyó hó 11-én végezzék; magától értetődően, hogy a már mindenütt az iskolaépületekre a temetés napján kitűzve lett fekete lobogó aznap is hirdesse a gyászos eseménynek fájdalmas emlékeztet. Adj uram örök nyugalmat neki és az örök világság fenyekedőkének! Kalocsa, 1889. február 4-én. Lajos, s. k., bíbornok, érsek.

* Esküvő. Merkovicz Ferencz, a magyar államvasutak szegedi üzletvezetőjének fiatal tisztviselője, esztörtökön tartotta esküvőjét Zentán Szedélyi Berta kisasszonnyal, Szedélyi Péter földbirtokos bájos leányával.

* A szabadkai ügyvédi kamara részéről közhírré tétetik, hogy dr. Kürtyvelly Mor szabadkai lakos ügyvéd, Szabadka székhelyű, és Schick Mátyás kulai lakos ügyvéd, Kula székhelyű, a kamara lajstromába folytatlag fölvetették; továbbá Boldizsár Pal ügyvéd lakását Apatinból — ezen kamara területén belől — Józsefalvára tette át; végül Malonyai Sándor kulai lakos ügyvéd, Magyar-Ovárra a győri ügyvédi kamara területére történt átköltözése folytán, a kamara lajstromából saját kérésére kitérőltetett.

* Zenta város tanácsa január hó 19-iki közgyűléséből kiküldte Boronicsa János polgármestert, Szabó László Zenta város orsz. képviselőjét, és Kozits István ügyvédet a figyelemességi kör elnökét Budapestre, hogy a vasut ügyben kölcsönt vegyenek fel. Az illeték legelőnyösebbnek találta a magyar jelzálog hitelbank ajánlatát és a február 4-iki közgyűlésben elfogadásra ajánlották. A közgyűlés elhatározta, hogy 220 ezer forintot fog felvenni s megbízza a kiküldötteket a pénz átvételével.

* Meghívó. A zombori általános ipartestület folyó évi február hó 17-én d. u. 3 órakor a város háza nagytermében rendes közgyűlést tart, melyre az ipartestületi kötelezőbe tartozó iparosok, kik a város területén az 1884. évi XVII. t. c. 5. §-ban előszort és képestéshez kötött mesterséget űznek, tekintet nélkül arra, vajjon a testülettel szemben fennálló fizetési kötelezettségöknek eleget tettek-e vagy sem, tisztelettel felkértem, miszerint az iparos osztály érdekébenkel előmozdítása céljából a fent említett napon mentől számosabban megjelenni sziveskedjenek. A közgyűlés tárgyai: 1. Jézgyó jelentése az előjáróságnak 1888. évi működéséről. 2. Az évi számadások megvizsgálása s a számvételek jelentéséhez képest a felmentvény megadása. 3. Az 1889. évi költségvetés, valamint a hozzájárulási köze megállapítása. 4. Jézgyó fizetésének megállapítása. 5. Az előjáróság létközönése s utána az ipartestületi elnök, a 3. számvétele s 12 előjárósági tagnak újabb megválasztása. 6. Netáni indítványok, melyek azonban az alapsz. 11.

§-értelmében csak akkor lesznek tárgyalhatók, ha 20 tag aláírásával legalább 8 nappal a közgyűlés napja előtt, az előjáróságnak beadtatták. Megjegyzés. A mennyiben az alapsz. 13. §-ához képest elegendő számú tag a közgyűlésen az alkalommal meg nem jelenne, 8 nap múlva új közgyűlés fog tartatni, tekintet nélkül a megjelent tagok létszámára. — Az 1888. évi számvételek s az évi jelentés a t. c. testületi tagok által a közgyűlés előtt 8 napon át az ipartestület helyiségeiben betekínthetők, Kelt Zomborban, 1889. évi február hó 1-én. Husvét István, ipartestületi elnök, Zuffa Vince, ipartestületi jegyző.

* Mint lapunk múlt számában írtuk volt, a Zombori Sport-Egylet folyó évi február hó 17-én délelőtti 10 órakor az egylet helyiségeiben közgyűlést tartand.

* Elvi jelentőségű iparügyi határozat. A földművelés-, ipar- és keresked. miniszterem legutóbb hozott elvi jelentőségű iparügyi határozatában kijelentette, hogy a helyigymiszternek 1885. évi február 28-án 2469. sz. a. kiadott azon rendeletke, hogy a közigazgatási felsőbb hatóság a hozzá intézett beadványokban használt sértő kifejezéseket — a mennyiben ezek a kifejezések nem az 1879. évi VL. t. c. 46. §-ának sulyosabban beszámítása alá esnek — saját hatáskörében nem torlathatja meg, az iparügyi hatóságok által is követendő.

* Az ó- és törökkanizsal takarékpénztár 1888. évi zárszámadása 15001 ft 41 kr, tiszta nyeresémet mutat föl. A váltótársa-állomány 299009 ft 58 kr tett ki, a kötvény száma 188005 ft 93 kr., a jelzálogkössön 67001 ft 54 kr, előleg számla 16569 forint tett ki. A betétek állapota 426579 ft 85 kr.

* Az apatini m. kir. erdőhivatal iródjában f. é. február hó 12-én délelőtti 9 órakor tartandó alkutárgyalásban felsőbb jóváhagyás kötötése mellett a következő vagások fájának tővön való kibánszalása a legutóbb ígérőnek eladatni fog és pedig az apatini „Hersehauftrietplatz” nevű I. számú 142° s II. számú 189° holdas, végre az Új-Palánka határbeli „Rajko” nevű 71 holdas vagásban.

* Öngyilkosság mindenfelé. Szt-Istvánon, Baja mellett, Mileties Ferenz honvédszár főhadnagy főbe lötte magát. Borzasztó tettenek oka ismeretlen. Miletieset, úgy katonai mint polgári körökben szerették és tisztelték; öngyilkossága nagy részvétel kelett. Ismerősei utóbbi időben bukomsorogást velték rajta észrevenni, s valószínű, hogy ez vitte őt a halálba. — Budapestn Mayer Károly bácsmegeyi születésű 33 éves rakárnok a dunaparti telerpalya únyarom, folyó hó 4-én reggel a reátdona 10-ik számú lakásában, midőn nejt előbb valami ürügy alatt elküldte a háztl, egy forgó pisztolyal, kétszer melbe lötte magát. Mikor az asszony lazaérkezett férjét már halva találta. Az öngyilkos egy levélben megírta nejknek tettenek indokait, mely családi ügyekben rejlik és megemlítette, hogy egy életbiztosító társaságnál 10000 frta biztosította életét. — Ó-Bécsen Farkas János únyárosi lakos, volt 48-as honvéd egy vízzel töltött régi egyesvő puskával agyonlötte magát. Felesége elbeszélése szerint győgyíthatlan betegség kezdte a halálba.

* A difteritis baellusai. Roux és Gersin francia orvosok, a kik Pasteur párisi intézetében vannak alkalmazva, mint Párisból távtratózók, felfedezték a difteritis baellusait. A két orvosnak sikerült a baellusokat külön választani, fejlődésüket megfigyelni és a ragályos mikrobaikat kisebb állatokba beoltani. Orvosi körökben most reménylik, hogy sikerülni fog hatatos ellenszert felfedezni a difteris ellen.

* Jankováról írja rendes levelezőnk, hogy Rudolf trónörökös halála ott általános részvételt keltett. A gyász jelölő gyászlobogót tűzött ki az olvasó egylet, függetlenségi kör, az izr. iskola az ipartestület és a község háza. Kedden az ottani templomban gyászisten-tiszteletet tartottak. Az izr. templomban Krausz Gyula rabbinus megható beszédben méltatta a magas elhunytak érdemeit, melyeket a haza körül szerzett, ő is herolt — mondja — csakhogy fegyverem nem a pusztító kard, hanem a felvilágosítást terjesztő toll volt. — Folyó hó 10-én tartja a helybeli takarékpénztár részvényirtárság közgyűlést. A zárszámadás szerint az elmult évi forgalom 1.215.406 ft volt, mely az üzletre nézve elég kedvező, amennyiben ez az összeg a tavali forgalmat 339990 frtal felül haladja. Tiszta nyereség 6876 ft 44 kr; mely összegből részvényenként 6 ft 50 kr. vagyis 13% osztalék jut a részvényeseknek, a többi pedig a tisztviselőik igazgatósági tagok, közt oszlik meg, tartálékakapra 10%, jötekonyezelra 2% adatik.

* Meghívó. A bajai ifjúsági egylet által saját könyvtárára, folyó évi február 20-án, szerdán a „Nemzeti szilárd” termében rendezendő zártkörű táncvizgalmra. — Belepti új személynként 1 ft. Csaldiegy 2 ft 50 kr. Kezdeté 8 órakor. Dr. Lemberger Armin elnök, Kohn Lajos alenök, Dr. Ney József jegyző.

* Bál. Miután a zombori népkör által a f. évi március 2-ára a Vadászker helyiségeiben a saját dalárdájának pentzára javára rendezendő dalestélyvel egybekötött táncvizgalmat ugyanazon helyiségeiben tartandó ifjúsági táncvizgalmat egy napra eszt, emel-fogva a n. községnek tudomására adatik, hogy a népkori táncvizgalm, nyomban f. évi március hó 3-án a Vadászker helyiségeiben tartatik meg.

* Meghívás. A zombori első temetkezési egylet f. évi február hó 17-én délelőtti 10 órakor a város háza nagytermében rendes évi közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Elnöki jelentés az előző évről. 2. Elnöki jelentés kitörtölt tagok tárgyában. 3. Számvételek bizottság jelentése. 4. Tisztviselőik lemondása és tisztujtás.

* Községház építés. A Gákova községben építendő község-ház felépítésének biztosítása végett Gákován, a község házában f. é. február 17-én d. e. 10 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni. Kiküldési munkadíj 4000 ft. — A részletes árlejtési feltételek és műszaki tervek Gákován, a község előjáróságánál tudhatók meg.

* Farsangi dalestély. A zombori kaszinó-egylet dalárda hagyományos farsangi dal- és táncestélyét húshagyó kedden, vagyis március hó 5-én, az idén is megtartja.

VEGYES HIREK.

* Rudolf és Königrütz. A párisi lapokban tudvalevőleg ismételtlen felmerült az a hír, hogy Rudolf trónörökös ellenszenvvel volt a német szövetség iránt; a trónörökös halála föleg ezért keltett olyan nagy részvétet a francia társaságban. E mellett az ellenszenv mellett akar bizonyítani a France legutóbbi száma a következő adomával: A morvavölgyi hadgyakorlatokon, melyek nemrég Albrecht főherceg vezetése alatt tartattak, tudvalevőleg jelen volt Waldersee gróf is, a német vezérkar mostani főnöke. A hadgyakorlatokon több közsöz hadseregbeli tisztnek az az ötlete támadt, Waldersee gróft a gyakorlatok végével elkísérni egész a német határig. Ez a terv állítog Rudolf trónörökösnek is felőbe jött, ki azt tanácsolta volna a tiszteknek, hogy ezt ne tegyék. „Ha valaha — így szolt — meglátogatjuk a csehországi hadjárat színhelyét, ezt nem fogjuk német tisztnek társaságában tenni.” — A France

azt állítja, hogy a trónörökös a megjegyzése akkor szájról-szájra jurt a törökben s a hadgyakorlatok jelen volt francia tisztiek a trónörökös a nyilatkozatáról meg ott a helyszínen nyertek értesülest.

* **Költéltanczosok királya.** A jelenkor legheirisebb költéltanczos, Blondin J. F. a „Magazino Lippincott”-ba hosszabb cikket irt, melyben életének és „művészi pályájának” főbb mozzanatait beszéli el. Visszaemlékezéseiből kiemeljük a következőket: A költéltanczosnak — mondja Blondin — éppugy születnie kell, mint a költőnek. Ő maga alig volt négy éves, mikor első kísérleteit tette a kötélen. Nyolczadik évében már diszlocadást rendezett Turinban az olasz király előtt. Arra, hogy érez-e szorongást vagyfélelmet mikor a kötélen van, Blondin határozott „nemmel” válaszol. Rendesen valami dalt dudol magában s a lent játszó zene üteméhez tartja magát, mert ez megkönnyíti az egyensúlyozást. A Niagara-zuhogat feletti útja tette őt híressé. Az első kísérletén óriási néptömeg volt jelen, mely lázas izgatottsággal leste az istenkísértő vállalkozónak minden mozzanatát. A költő 150 lábny magasságban volt kifeszítve és körülbelül 1200 láb hosszú volt. A vasutak különvonatokon szállították oda a népet, mely szorongásig megöltötte az egy angol mérföld hosszú néző állványt. E vakmerő mutatványt számtalanszor ismételte azután Blondin, 1860-ban a walesi herceg kívánságára lézálábakon ment végig a kötélen. Azonkívül megtette a mutatványt zsákba burkolva, taligát tolvaj, bukfeneket hányva, tűzhezlen főzve, egy emberrel a hátán is. Visszaemlékezéseinek végén fájdalmas hangon jegyzi meg a lég királya, hogy algha fogja meg sokáig gyakorlati művészetét, mert már túlhaladta a hatvanadik életét. „S ha eljön a nap, mikor utóljára látom kötelemet leoldani s a mikor végkép letezem kezemből egyensúlyozó rudamat, hogy soha többé elő ne vezem újra, — tudom, hogy nagyon, de nagyon fog a szívem fájni.

* **Mikor pihenjen?** Mikor Cousin Viktor miniszter volt, egy hetvenhat éves lelkész jelent meg nála és nyugdíjaztatást kérte; magas életkorára hivatkozott, mely érthetően teszi, hogy pihenést kíván. „Pihenést, plobános ur? — válaszolt a miniszter — De hiszen arra elég idője lesz az örökvalóság alatt.”

* **A császári sas.** Nem a kétéjú susról van szó, hanem arról melyet 1879-ben az akkori német trónörökös, a később III. Frigyes császár Rómában tett látogatása alkalmával ajándékol adott az örök városnak. A gyönyörű állat az ismert nőstény farkas mellett egyik legnagyobb érdekessége volt a kapitoliumnak. A két állat babérbokrok és rózsák környezetében élt s mindannap sok kívánsói sétáló szeméit billeszte le. Frigyes császár, mikor királyi barátjának, Umbertoónak irt, sohasem mulasztotta el, hogy levele végén megkérdezze: „Casa fa l' aquila?” (Mit csinál a sas? Ez a sas a mitap kimult.

* **Egy öreg katoná emlékeiből.** A trónörökös halála alkalmából érdekes visszaemlékezéseket tesz közzé egy nyugalmazott öreg őrnagy a P. L. legutóbbi számában. A visszaemlékezés a királyfi legelső „haditettei”-ről szólnak abból az időből, a mikor még dajkája volt és kurta nadrágban járt. Ebben az időben történt, hogy az öreg őrnagy, ki akkor kapitány volt, a trónörökös nevét viselő 19-dik magyar gyalogezredben. Győről a szorosáról jövet, az ezred két századával Bécsbe rendeltette. Neki akkor az a gondolata támadt, hogy megmutatja bakáinak a kis királyfit. Kérelme a hadügyminiszterium meg is engedte, hogy az ezred egy küldöttségével tisztelegessen a fonsleges ezredtulajdonos előtt. A kapitány kiválasztott erre a bakák közül hetet s egy főhadnagy kíséretében elvezette őket a Burgba. A „fonsleges ezredtulajdonos” kurta fehér nadrágban, két sikkával a fején fogadta a küldöttséget, meglőnéje és nővere, Gizella társaságában. A kis királyfi ropantul megállt a bakáknak. A kapitány, látva örömet, mosolygva így szolt hozzá: „A trónörökös ezredünknek nemesak tulajdonosa, hanem özredese is, így illik tehát, hogy vezéreljen is bennünket. Hanem ehhez persze szükséges lett volna, hogy lovon jelenjek meg. . .” — „Ő van lovom!” vágott közbe a kis fiú, „a Liechtenstein bácsi ajándékozta, de fából van”. Azzal futott is és cipelte maga után a harmadik szobából a falovat, egy gyönyörű pejjarpát s felmászott a tetőjébe. A bakák glódiába vágták magukat s a kis trónörökös nagy komolyan vezérelt, a hogy a kapitány elbő mondta: „Figyelj, vigyázz!” „Jobbra néz!” „Jobbra fordulj!” „Indulj!” Megjegyzendő, hogy magyar volt ez az első vezénylés, melyet a kis királyfi megpróbált. A kihallgatás végén bejött a király is, bemutatatta magának a küldöttség minden tagját s a magyar legények nagy öröme magyarul beszélgetett valamennyivel; nagy dolog volt ez akkor 1860-ban! — A kis királyfiának annyira tetszett ez a mulatság, hogy megjegyezte magának és — mint környezete esodlközve látta — még évek múlva is emlegette a „katona bacsit”, a kapitányt tudniük, a kivel olyan jól lehet mulatni. Találkozott is vele mégyszer a kapitány, 1864-ben, mikor Bécsben állomásozott, valami gyakorlaton észrevette őt a király s megemlékezett róla. Másnap egy udvari zsanárd levelet hozott a kapitány számára, melyben a trónörökösöz hívták. Mikor a Burgban megjelent, a kis királyfi így kezdte a beszélgetést: „A papa azt mondta, hogy igen meg volt veled elégedve tegnap és hogy igen szép lovad van”. Aztán tovább beszélgettek, de a kis fiú mindig csak a lóra gondolt. — „Hány lovad van?” kérdezte végtére. — „Lovam?” felelte a tiszt. „bizony csak egy van, a kapitányt” fizetésből több nem tellik”. — „De neked két lovadnak kell lenni”, szolt a kis fiú, azzal elfutott s egy kis pénztárczával tért vissza. „Ézt nekem adom!” mondotta s ezred átadott a kapitánynak egy bajor tallért. „Vegyéél rajta mindjárt egy második lovat”. A kapitány elmosolyodott, megköszönte a tallért és eltette emlékl.

Közgazdaság.

Diszes és tanulságos magjárjegyzek. A tavasz közeléseink legbiztosabb, a feeskéket is megelőző híroikei: a magkereskedő árjegyzei már megjelentek. A számos több-kevésbb gondall szerkesztett árjegyzekek közül egy, egy a czég titánő hírnevéhez méltóan gondosan összeállított és rendkívül gazdagon illusztrált tartalmával, mint izléses és igen diszes külsejével különösen kiváló. Ez, a nemesak nálunk országiszert, hanem a külföldön is legelőnyösebben ismert Mauthner Odón budapesti magkereskedőnek (koronaherzeg-utca 18. sz.) 1889-ik évi tavaszi főárjegyzeke, mely a mezőgazdasági, kertészeti és e.észeti magvak egész lexikonját képezi. Nevezett czég nem szokásos száraz árjegyzekeket nyújt a gazda- és kertészközönségnek, hanem költséget nem kimélve, oly növényzeti könyvet, melyből sok hasznos dolgot méríthetni magyarázatot. Kitűnő fametszésvényei pedig, melyekkel minden nevezetesebb növényt szemléltethető tesz, bármely növénytani diszciplína is diszere válnának. Az árjegyzekekben foglalt számtalan elismerő és köszönő irt pedig megafolhatatlan bizonyítékul szolgál egyrészt a czég üzletének rendkívül nagy kiterjedéséről, másrészt a czég megbízhatóságá, magjainak tisztaságá és csiraképességé mellett, mely utóbbi tulajdonságokat különben már nem egy kiállítás juryje ismerete el s nyilvánította ki. Így legutóbb a

nagykörösi gazdasági kiállítás juryje is, mely Mauthner Ödönnek egy aranyérmét az indoklás szerint, mint a gazdasági magvak igen megbízható forrásának, egy másik aranyérmét pedig „leltánő szep veteménymagvak és kerti eszközökért” ítelt meg. A tanulságos árjegyzekek és különösen annak igen számos s más árjegyzekekben nem található újdonságait melegen ajánljuk a haladói kíváncsi gazda és kertész közönség figyelmébe. Ismerve a czég előkezesységét, meg vagyunk róla győződve, hogy e költséges árjegyzekek is kívánatra szivesen megküldi ingyen és bérmentve a gazda- és kertészközönségnek.

Irodalom.

— **Kincset, szellemi kincset** szerez az, a ki a „Képes Csaldó Lapok” című szepirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra előfizet. E lap gazdag tartalmával, értelem s izlés nemesítő olvasmányával valósgos szellemi kincstart képezi a magyar családoknak s „Nő a házbán” című mellékletével nélkülözhetetlen barátja családanyának. Közleményei minden számban a legjobb magyar írőkét erenek s a család bármely tagjának bátran a kezébe adhatok. A „Képes Csaldó Lapok” előfizetési ára egész évre 6 ft, fél évre 3 ft negyedévre 1 ft 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapest, nagy korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legezelszerűben posztalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatványszámokkal. A legújabb szám változatos tartalommal jelent meg.:

— **Vettük** „Az italmérésről és a regále-jog megváltásáról” szoló febrúnyvra az előfizetési felhívást. A kézikönyv, mely február hó közepe táján meg fog jelenni felvilágosítással szolgál az engedélyek elnyerésére az elsőbbség érvényesítése az illetekek és adók fizetése és kiszámítása a hatóságokkal érintkezés körül követendő eljárás felől, szóval minden jogtanácsot feleslegessé tesz. A kézikönyv 10—12 ivre terjed és előfizetési ára 2 ft. Megjelenik Aradon. Szerzői Dr. Nemesi Zsigmond és Dr. Hamvas Károly aradi ügyvédok. kikhez az előfizetési összegek beküldendők.

CSARNOK.

Három kosár.

Tragikomikus történet.
Ira: Sisyphus.

Mivel a történet hősei engedelmet sikerült megnyernem, bátorkodom nyilvánosságra hozni az esetet, mely már csak azért is, megérdemli a fejtgyeztet, mivel Béla — vagy mint magunk közt hívtuk, — Berzi barátom — ez eset következtében határozta el, hogy örökre agglegény marad!

Nagy és szép gondolat, bizonyára meg is tartotta volna ha esetleg a sors össze nem hozza a bájos Izabellával. De a sors ismét bele kórtádkodott a dologba s így történt, hogy Béla (már csak így tisztölöm) ama híres agglegényeségi fogadás évfordulóján esküdtött örök hűséget (szerelmet már pár héttel előbb!) a bájos Izabellának.

De nem akarok mindent egyszerre feltálni, hanem felveszem a részrehajlatlan historikus szerepét s iparkodni fogok mindent az igazságnak megfelelően elrefaralni, — Tehát kezdjük az elején.

Mindenekelőtt bátorkodom a t. olvasó közönségnek a történetben szereplő hőlgyeket és urakat bemutatni.

Kezdjük a fő személyen, — ez B. Ida k. a gyönyörűsége nem szorul silány töllam dicsegetrére. Aki ismeri, az ügyis tudja, a ki meg nem ismeri, annak ügyis hiába iparkodnám hüen leírni. Megjegyzem, hogy daczára annak, hogy még alig nőtt ki a »Bakfische» korból, már nagyon alapos fogalmakat táplált a világról. Egy őszinte pillanatban elárulta, hogy már, mikor még a T—i zárdában nevelődött, levelezett holmi regényes hajlamú diák emberekkel, mit a zárdafönökő megtudva, volt mit halania a kis Idusnak.

Egyszer azzal nem éppen váratlan hírral lepött meg, hogy — szerelmes.

Hogy kibe, azt daczára meghítt viszonyunknak — nem mondta meg a viláért sem!

A második hőse történetünknek, a bájos és szende S. Izabella volt. Mindenben ellentéte Idusnak. Mig Idus koromfekete szemét — hollőfirtók árnyékolák; — Izabella nefelejtskék szeméi felett aranyszínű firtók képeztek mintegy dicsfényt.

Izabella szende, csendes, magába zárkózott, de mindamellett, sőt talán éppen azért nagyon kedves és szeretetre méltó volt.

Idus ellenben oly pajzán s szilaj volt, mint egy vasott fiú. Legfőbb öröme volt, ha fivéreit, szolt a nála idősebbet is) elverhette.

Sokszor mutatta is az ily csata eredményét, egy-egy mely kareolász puha kacsoján.

Tudja Isten, sohasem voltam képes e két leány közül meghatározni, melyik kedvesebb, melyik tetszik jobban? Idában az ifjú, majdnem vadnak mondható túz, — a feszleten modor, a pajzánaság; — Izabellánál meg a szendeség s komolyság bilinesettek le.

Ha, — szerencsémre, — még a farsangon férjhez nem mentek volna, talán belebolondultam volna a kettő közti választásba.

De lássuk a másik hóst. Mindkettő legjobb barátaim sorából volt való. Béla, patikus, barna, magas, inkább szikár, mint kövér, komoly természetű fiú volt. Ritkán volt valami csakugyan vig kedvében, de ha valami felett a szép metszésű szaj elmosolyodott, s az egészséges piros arczon a kis barna bajusz megrándult, némelyek megnyerőnek, sőt csinosnak is mondták.

Csakhogy visszahuzódó természeténél fogva nem volt oly ismert a mint Stevó, ámbár, belejött a társaságba s pláne, ha nem valaki, a ki neki tetszett, nagyon vicceses és jó társalgó volt. Stevó (már csak kereszténen nevezem őket, nehogy megharagudjanak) aljegyző s községi végrehajtó volt egyszemélyben, s a legelső gavallérok egyike.

Béla, — ha nyomta valami a szívét, hazament, vagy hozzám jött, s úgy búslut vagy pattogott, Stevó pedig olyankor vitte hazról-hazra az éjeli zenét.

Magánvagyonra is lévén fizetését mindig részben a községbeli szegényeknek adta, részben népműmpélyt adott, t. i. egy asztalt megrakotat boros flaskókkal, s a kocsmában leledző népséget traktálta.

Béla ritkán mulatott velük, s akkor is inkább sirt, mint énekel, ha a nótáját húzták Lojzák.

Nekem viselőtzt Béla is, Stevó is. Előbbit csendes — komoly viselőtzt, utóbbit vigságáért s leleményességéért szerettem módnélkül.

Bélat az egész kompániánk sírva vizádonak hívtá, s ha ő csendő hangon fujni kezdte, hogy »Beszóltam a úristhenet, s még Stevó is megilletődve, — csendesen zúgta utána a bassust.

De viszont Béla is élékelte Stevó kedvéért ennek kedvencz nótáját, hogy:

Budavára az országé,
De a babám csak magamé!

Ragyogó csillagom galambom.

De talán elég is volt már hőscink jellemzése ??

Térjünk át a tulajdonképeni tárgyra.

Nem szándékom a nyajas olvasó türelmével visszaélni; röviden írom le a nagy eseményt.

Tavaly történt a farsangon.

Az ifjuság fényes táncvizigalmat rendezett.

Béla és Stevó szintén rendezők voltak.

Idusék még csak alig pár hónapja jöttek városunkba, de a rövid idő is elég volt arra, hogy Bélaék fűlő belszeressen. De tartózkodó természeténél fogva, nem igen mutatta, hanem csak nekem talála fel zivé hó érzelmeit, s ha én tréfas megjegyzéseket tettem, a mit nálam is inkább tettem, mert tudtam egypár szerelmi históriát Béláról, dubbe job s ideges erőlködéssel iparkodott megjegyzni, hogy az mind csak képzelt szerelem volt. Ha erre én előálltam, hogy talán Idus iránti szerelme is csak képzelt, dühösen elrohant, hogy másnap újra kezdje a vitát.

Stevó meg egyre azzal fenyegette, hogy elkappa az orra elől Idust, ha nem siet.

Persze mi ezt Bélával tréfára vettük, pedig fele sem volt tréfa.

Az említett táncmulatságon a rendezők összebészéltek, hogy míg a vidékieknek nincs a négyesekre táncosnőjük, ők várnak.

Ki tudja ezen galantéria nem járult el némileg hozzá Béla kudarcához ??

Mivel a négyes előtt keringő volt, mit Béla nem szokott táncolni, visszavonult a férfi ruhatarba, referádát írni, meghagyva Stevónak, hogy a négyesre jeladaskor hívja.

A jelet megadták a négyesre, de Stevó olyannyira belemerült az udvarlásba, hogy megfeledkezett Béláról. Mire ez előjött, mi már a »leté»-nél tattottunk.

Dühösen ment vissza s írta a referádát. A négyes után csaknem párbajra hívtá Stevót, de az végre kimagyarázta a tévedést, s kibékültek.

Hogy a második négyesről el ne késsék, azonnal szaladt felkérni Idust.

Már Stevónak ígérte.

Szegény fiú vigasztalhatlan volt, s egyre azon bajlódott, hogy ez rossz jele, s ha még két kosarat kap Idustól, többé nem is néz rá.

Pedig maga volt az oka, szegény tatar.

Egész éjjel rossz kedvű volt, s már a második négyes után haza ment.

Első kosár.

Másnap még aludtam, midőn hozzám jött, panaszkodott, hogy annyira bánja a kosár, (a mi pedig tulajdonképen nem is volt kosár) hogy az egész éjt álmatlanul töltötte.

Pár hét mulva jégümpélyt rendeztünk, s este megpróbáltuk a négyest is koresolyán.

Ment, mint a karikacsapás.

Meg egy negyest rendeztünk, s Bélának ismét pechje volt. Ugyanis Idusék hazaindultak, s ő nem volt képes őket a négyesig ott marasztalni, ámbár Idus biztatta, hogy nagyon sajnálja, miszerint kosarat kell adnia.

Második kosár.

Legalább elkísérte őket hazáig, s aztán boldogan jött ismét a jégre.

Zenél gyakraen eljárt Iduskéhoz, s mindig biztatott, hogy van neki reménye megnyerhetni az aranyos Idus szívét s kezét.

Egy szép napon beállított, s a legkomolyabban szólított fel, hogy menjék megkérni számára Idus kezét.

Kérdésemre, hogy vallomást tett e már, azt felelte, hogy nem; — de alapos reménye van, hogy szeretetik.

Körülményesebben megbeszélve az ügyet, pár nap mulva Béla nagybátyjával szépen kihúzva magukat, — elmentünk háztüzmözébe.

Majd fejfel fordultunk lefelé, midőn benyitva, két más urat találtunk ott, kik szintén fájni ki voltak kenekedve, — s Idus örömmel sietett elénk s könyveze fogadta jókivánatainkat — Stevóvali eljegyzéséhez. — 3-ik kosár! . . . Nem mertem haza menni, hanem, a nagybácsit küldtem híroikül, magam pedig pár napra elutaztam. A nagybácsi biztató levélre vissza mertem végre jönni s nagy meglepetésemre és még nagyobb örömöme láttam, hogy Béla barátom még csak meg sem öszült a csapás feletti bánatában.

E helyett nagy keserűséggel fogadalmat tett, hogy üsse őt meg a káposztás kő, ha még csak rá is néz ezentul egy leányra!

Csak azért is agglegény marad! Punctum!!!

Amint Idus iránti hő és őszinte szerelmet eseteite, el is hittem neki.

Stévóra mindamelllett nem neheztelt, sőt első vőfélye lett. Élte azután tovább is agglégényi világot s még szívrepesztőben fújta, hogy: »Beszoltam az úristenhez.«

En nemskára elmentem a városkából s csak nagy néha hallottam hírt Beláról.

Egyszerre írja, hogy siessek hozzá, mert nagy bajban van. Rögönt útra keltem, s ő várva az indóházánál, nagyon szomorú arcot vágva kért, hogy oldozzam fel fogadása alól, mert rettetnes baj érte!

Beleszeretett az általam pár szóban ismertett szende és bájos Izabellába; — még pedig mint monda, — most már csakugyan fülög, sőt azon felül két arasznyival.

Mit volt mit tennem, elmentem megkérni Izabellus kezét s a negyedik kosár szerencsére elmaradt!

Bélanak a csendes és komoly, s mindamelllett angyalias kedves Izabellával távollétem alatt még Idusnál is jobban megtetszett, s vőfélykedésem mellett, az Idus és Stévó lakodalmanak úrvődjölög, imént nevezettek részvételével megöltük a lakozt.

Nincs olyan két szerető házaspár tán az országban sem, mint Belács és Stévóók.

Stévó nem győz halálkódni Bélanak késedelmeskedéséért, Béla meg minden Izabellától kapott, vagy annak adott édes csók után áldja Idust a három kosarért, mert hisz mindent ennek köszönhet!

NYILTTÉR.*)

Azon úri egyén, ki W . . . S . . . -re vonatkozó compromittáló koholmányt híresztelt, figyelmeztetik, hogy alattomos rágalmozásaival hagyjon fel. Egyelőre saját tudomására őt jelentelen embernek nyilvánítottam.

Moldován Gyula.

A karlsbadi vizet vizsgált kúrok alatt, valamint utókúra czimánál, úgy ez a víz, valamint egyéb egyéb, mely a szelídítés után a

MATTONI
GIESSHÜBLER

Leghíresebb gyógyvíz

Lebeg már általánosan a népszerűségben. Róma-nál a thermis, Carlsbadnál a trinitis) úgy nyilatkozik hogy a Giesshübler savanyúvizet Karlsbad dicsőségére szolgát s hogy a hely források gyógyhatását fokozza. (Lásd a német udvari tanácsos monografiáj) Giesshübli (Breslau-nál)

„Nincs többé köhögés!“

Igy fog minden egyén nyilatkozni, a ki már egyszer kísérletet tett a hírneves s díjjutalmazott

10—10 Egger-féle mellpasztillákkal,

melyekre tisztelt ezimű olvasóinkat ezúttal figyelmeztetni kívánjuk.

Ezen pasztillák ára dobozokban 25 és 50 kr: és kaphatók a következő gyógyszerárakban.

Zomborban: Saly Antal és Szaubern Károly, Szabadkán: Jó Sároly, Milassin Illés, Gálly György, Décsy Dezső, Baján: Geiger Károly, Nagy Sándor, Pollermann Bert, Steininger Lajos, Kúlán: Maly János, Újvidéken: Grossinger C. B., Dimitrievic G. H. és Plavesics G. gyógyszerész uraknál.

*) E rovat alatt közlötteként nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és lap tulajdonos: Dr. MOLNÁR GYULA.
Kiadó: OBLÁT KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Alapított 1874.

Mauthner Ödön

magkereskedése

József főherczeg O. es. és k. fensége udvari szállítója
Budapest, koronaherczeg-utca 10. sz.

A n. é. gazda- és kertészközönség figyelmébe ajánlja mindennemű

here-, fű-, takarmányrépa-, konyhakerti-, virág- és erdei magvakkal díszn ellátott raktárán.

A czég mindama kiállításokon, melyeken részt vett, mindig az első díjjal lett kitüntetve.

A czég főárjegyzéke, mely 164 oldalra terjed és a magárjegyzékek közt a legnagyobb és leg részletesebb, kívánatra ingyen és bérmentve küldetik meg.

1—10
Február 1-től május 1-ig az üzleti helyiségek reggeli 7 óratól éjféltől 2 óráig nyitvak és így minden rendelés még beérkezte napján vétetik elintézés alá

Bútor.

Bátorkodom ezennel a n. é. közönség becses figyelmét ezégre felhívni, és kérem szükségletének fedezése alkalmából személyesen meggyőződni arról, hogy legfőbb igyekvésem b. vevőimét a leg- jutányosabb árak mellett teljes megelégedésére kiszolgálmi.

Választások készletben tartok mindennemű asztalos- és kárpitozott bútorokat, csakis szolid, és a jelen kornak megfelelő divatos kivitelben.

1 kanapé, 6 futele, bordo brocat szelnyemmel bevonva, mely szinten készletben van, igen jutányos áron eladó.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, tisztelettel

Adler A.

kárpitos, díszítő és bútorkereskedő,
Zomborban, fűteza, a takarékpénztárral szemben.

Tíz forint napi mellékeset (töke és kockázatos) (risko) (nyári) (szorgalmas) (résztvevő) (melléti) (adás) (alul) (1883. XXXI. törvények) (örökben).
Apunkat elöföld a fiv. változlet társaság
Adler és társa,
4—1 Budapest.

MINDENIUT KAPHATÓ, 17. KITIUNTEFŐ ERLEM

LEGFINOMABB MINŐSÉG

OLCSÓ ÁRAK.

CHOCOLAT
SUCHARD
REUCAMEL (cacaoiz)

CACAO

KÖNYVEN OLDHATÓ KAKAO
100-200 Csizce Tépelt

Nincs többé fogfájás!

Könnny vérző beteg és gyulladt foghst gyógyít és erősít, a fogkövet eltávolítja és képződését meggátolja; a száj- bűzt azonnal megszünteti naponta használatnál es. és k. udvari fogorvos és udv. szállító, valódi

Dr. POPP viaghárd

Anatherin szárvize

Készlet oly nagy palackokban mint eddig, Ezzel egyidőreig alkalmazandó.

Dr. Popp fogpasztája mely a fogakat folyton egészösen és szor aligatolható tartja.

Dr. Popp Anatherin fogpasztája mely a leg- finomabb szor a fogak tisztán tartására s a fogak megerősítésére.

Dr. Popp fogpora mely a leg- jöbb és leg- hatásosabb szor a fogak tisztán tartására s a fogak megerősítésére.

Dr. Popp nővényaszappana a legjobb gyógyipiro szappan, mindennemű bőrtünetek ellen és különösen fűrköböz.

Dr. Popp napraforgó- Vénus- szappana (nem újabb és legfinomabb divatipiro szappanok. A bört bárosnyínommá teszi).

Árak: Anatherin-szárviz 50 kr., 1 frt és 1.40 kr. Anatherin fogpasztája tégelyben 1.22. Aromatikus fogpasztája 35 kr. Fogpor dobozban 63 kr. Nővényaszappan 30 kr. Napraforgó-szappan 40 kr. Vénus-szappan 50 kr.

E szerek kaphatók Zomborban:
Galle E., Saly A., Szaubern K. gyógyszerészeknél;
Falcione G., Weidinger S. és Zs. kereskedőknél.

7—12 Elismerések.

Hogy dr. POPP J. G. fogorvos Anatherin-szárvizet házám- nál mindenkor a legnagyobb sikerrel lón használva, ezennel igazolom.

Eszék. Maljjevac Péter s. k. alispán.

T. ur! En már több év óta használom az ön méltán híres Anatherin-szárvizet a legjobb sikerrel, hanem az annyira utánoz- tatik, hogy egyeseken onköz fordulok, hogy postautánvétellel ne- kem 4 üveg Anatherin-szárvizet és két skatulya fogport küldeni.

Dr. Michnetz Lajos, járásorvos Szendrőn.

Van szerencsem értesíteni, hogy Anatherin-szárvizet a leg- több fog- és szájbajnál a legjobb sikerrel alkalmazom és állandó használatra ajánlom.

Nagy-Miklós. Dr. Fetter J.

Alkalmi bevásárlás.

Mint a legnagyobb pok- rózsa- és lótarakó-gyár képviselője, azon helyzetben vagyok, hogy lótarakókat a legkülönlebb szegéllyel 1.30 krajár drbját; ugyanaz 130 cm. szé- les, 190 cm. hosszú drbját 1.75 krajár alhatok el. Sárgaszőrű takarót pedig 2.75 drja. Hímőtarakó 3.50 drja. Üre- sági takaró 4 frt drja. Burret-selyem- takaró a legszebb színekben: mint vörös, kek, zold és sarga esikkal drja 3.50. Utánvet vagy a pénz előleges böküldése mellett kapható. 7—50

Export Etablissement Weiss
Wien, I., Seilergasse 7.

„Nincs többé köhögés!“
Igy fog minden egyén nyilatkozni, a ki már egyszer kísérletet tett a hírneves s díjjutalmazott
10—10 **Egger-féle mellpasztillákkal,**
melyekre tisztelt ezimű olvasóinkat ezúttal figyelmeztetni kívánjuk.
Ezen pasztillák ára dobozokban 25 és 50 kr: és kaphatók a következő gyógyszerárakban.
Zomborban: Saly Antal és Szaubern Károly, Szabadkán: Jó Sároly, Milassin Illés, Gálly György, Décsy Dezső, Baján: Geiger Károly, Nagy Sándor, Pollermann Bert, Steininger Lajos, Kúlán: Maly János, Újvidéken: Grossinger C. B., Dimitrievic G. H. és Plavesics G. gyógyszerész uraknál.
*) E rovat alatt közlötteként nem vállal felelősséget a szerk.
Felelős szerkesztő és lap tulajdonos: Dr. MOLNÁR GYULA.
Kiadó: OBLÁT KÁROLY.

Alapított 1874.

Mauthner Ödön

magkereskedése

József főherczeg O. es. és k. fensége udvari szállítója
Budapest, koronaherczeg-utca 10. sz.

A n. é. gazda- és kertészközönség figyelmébe ajánlja mindennemű

here-, fű-, takarmányrépa-, konyhakerti-, virág- és erdei magvakkal díszn ellátott raktárán.

A czég mindama kiállításokon, melyeken részt vett, mindig az első díjjal lett kitüntetve.

A czég főárjegyzéke, mely 164 oldalra terjed és a magárjegyzékek közt a legnagyobb és leg részletesebb, kívánatra ingyen és bérmentve küldetik meg.

1—10
Február 1-től május 1-ig az üzleti helyiségek reggeli 7 óratól éjféltől 2 óráig nyitvak és így minden rendelés még beérkezte napján vétetik elintézés alá

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsem a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy helyben fűteza 160 sz. a. Frey úr (ezelőtt Sztanimirovits úr) hazában „a műtakácsoshoz“ ezimzett

Butter-Walter Antal

törvénytiszteleg bejegyzett czég alatt.
vászón- és fehérmemű-különlegesség-üzletet nyitottam.

Áruim a legelső forrásokból szerzevén be; s pedig: Rumburgi-, irlandi-, hollandi-, creas-, ágylepedő-, pamut- és szövött-vászónok; továbbá chiffon- és ág-gradl, nanking- és inlett toll-töl- tesnek; piqnet- és Schnirlbarket, piqnet-teritők, vászón-zsebkendők (fehér és színes), kanavász, okszfort és szefir, színes és ingekre való kartonok, függöny-szövetek fehér és színes, bútor-szöve- tek, szőnyegek, paplanok, ágysteritők és mind a kiházásitáshoz szükségelt árukat.

Sok évi, az első házaknál szerzett tapasztalataim folytán, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. vevőimét a legjobb, szolid és jó árukkal, mérsékelt árak mellett kiszolgálhatni.

Midőn még becses bizalmát s pártfogását kérem, maradtam kiváló tisztelettel

Butter-Walter Antal.

Goldmann József, Zomborban.

Varrógép gyáriraktár s javító-műhely.

Van szerencsém a n. é. közönség figyelmét a fűteza Millasevits-féle házbanlevő gazdagon föl- szerelt raktáramra felhívni, melyben mindennemű varró- és mosógépek jobb minőségben, alkat- részek minden systéma szerint, házi- és ven- déglővillamesöngetyű,

telefon és villámhárítók

stb., stb vannak, s azon udvarias kérelmet te- szem, hogy engem netáni bevásárlás esetén nagy- becsű megrendeléseivel szerencsétessen, élvül tűzvén, ki magamnak a legutánosabb föltételek mellett szolgálni ki vevőimet.

Egyszersmind ajánlom meclanikailag berendezett műhelyemet minden systéma szerint

varrógép kijavítására

továbbá házi vendéglői sürgöny telefonon s villámhárítók bevezetésére egy évi jótállás s a legolcsóbb árak mellett.

Magamat a n. é. közönség figyelmébe ajánlv, vagyok

22

Tisztelettel

Goldmann József.